

Elfí dřevo, adamantium a stínový kov

Čtvrtý věk započal a bylo třeba napravit škody velké války i temných let, které jí předcházeli. V samotném srdci Obnoveného království, v Minas Tirith sešli se řemeslníci z mnohých koutů Středozemě. Trpaslíci z Modrých hor (Ered Luin), kteří putovali mnoho měsíců z nejuvýchodnějšího cípu Eriadoru a přinesli s sebou nejen jedinečné umění, ale také vzácné adamantium, jehož nové žíly byly objeveny po válce i jinde. Tento tmavorudě zbarvený kov se ukázal jako rozumná náhrada za nedosažitelný mitril, i když ani on se s pravostříbrem rovnat nemůže. Pokud byli trpaslíci z modrých hor pány v práci s kovem, jejich druzi z Ereboru pod vedením Gimliho (syna Glóinova) odvedli uchvacující práci s kamenem, při rekonstrukci a vylepšování městských hradeb.

Mnozí namítají, že nejlepším dílem trpaslíků z Ereboru je nová městská brána, vyrobená z mitrilu a oceli, jako velkolepý dar pro samotného krále. Ti, kdo se však vyznají v kamenickém řemesle, vyzdvihují práci trpaslíků na městských zdech.

Z Ereboru dorazil i příběh bratří Verita a Valorita o objevení nových rud a především návod jak s nimi zacházet při zpracování. Jak se ukázalo, tyto nové kovy se zřejmě stanou brzy součástí běžného života. I když pochopit příčiny, jejich náhlého objevení, není pro mnohé tak snadné. Zdá se tak, že po staletích klidu přichází teď v krátké době řada nových objevů, jako by druhý a definitivní pád Saurona byl znamením k novému rozpuku celé Středozemě.

Podobně jako trpaslíci, přišli i lidé z dalekých a blízkých krajů, naši bratři z Rohanu i muži z Bílých hor, kteří vždy ochotně přiloží ruku k dílu, kde je potřeba. Obnova země probíhá v celém království, avšak bílé město je nelepší ukázkou toho, jak velké nadšení a uvolnění přinesl konec války a strachu z mordorského stínu. Město se mění před očima a roste do nové krásy, která přichází omračuje.

Jestliže práce trpaslíků uchvacuje a nasazení lidí je dech beroucí, nezůstává již slovo, které by vystihlo, co přinesl příchod elfů do města. Mnozí elfové přišli z Roklinky, jako doprovod paní Arwen, nové královny, a již zůstali. Další pak dorazili z Lothórienu a především z Lesa zelených listů, jak se nyní nazývá říše krále Thranduila. Veškerá zeleň města byla dána do správy elfům a oni z ní vytvořili nádhernou zahradu, která se stává naprosto přirozenou součástí ulic. Krásné vůně, jaké dosud žádný z lidí necítil, rostliny, na něž oko člověka ještě nespočinulo, se stali v Minas Tirith běžným, avšak nikdy ne zevšedněným jevem. Přestože elfové jsou si podobní, je mezi nimi i mnoho rozdílů a není tak obtížné rozeznat, z kterého místa Středozemě přišli. Elfové z Roklinky jsou nejvznešenější, velcí v moudrosti a znalostech historie. Ti se nejčastěji vyskytují v blízkosti krále a královny, jako rádcové a vzácní hosté současně. Byli to právě dva z nejmoudřejších elfů z Imladris, kteří rozkryli historii záhadného černého kovu, který byl během války objeven na služebnících nepřítele, v podobě zbraní či brnění. Lidé ani další svobodné národy tyto předměty nestrpěli s klidem a jímali se jich nevysvětlitelný neklid. Jak bylo vypovězeno, v dávných dobách vytvořil snad Sauron stínový kov, jako posměch elfům a jejich touze po mitrilu. Kov, který díky temné moci svého stvořitele měl výjimečné vlastnosti a byl určen pouze pro výrobu zbraní nebo brnění pro nejdůležitější z jeho armády ve válce s lidmi a elfy. Palcát krále Nazgúlů byl vyroben celý ze stínového kovu.

Na rozdíl od moudrých z Roklinky, elfové z Lórienu (a jsou to především ženy) se věnují běžným věcem, jako je tkalcovství, či výroba lan. Oni také patří mezi hlavní správce rostlin ve městě. Nejedlišnější jsou elfové z říše Thranduilovi. Jejich zkušenosti z boje jsou ještě čerstvé a zdá se, že ze všech elfů, žijí nejvíce v přítomnosti. Jsou to také oni, kteří se jako jediní věnují práci se dřevem a do města pravidelně přiváží dřevo z vlastní země, takové jaké zde nikdo dřív nepoznal. Je věčně zelené, ale pevné. Lehce se zpracovává, avšak dá se spolehlivě použít na stavbu pevných konstrukcí i na nejjemnější výrobu zbraní či vybavení síní. Přestože pravidelně přijíždí vozy ze severu, s tímto drahocenným nákladem, je elfí dřevo, či dřevo elfů, (jak se mu říká) stále vzácné a jeho využití je tak téměř výhradně podle rozhodnutí krále.

Již pár let po válce tak díky usilovné práci mnoha národů a objevu nových materiálů kvete v srdci Gondoru nádherný bílý květ, v podobě nové a skvostné Minas Tirith.